

เทศน์เช้า วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๐

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม(วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

วันนี้วันพระ เห็นไหม สมัยโบราณวันพระเป็นวันหยุด เดี่ยวนี้สากลวันหยุดเป็นเสาร์ อาทิตย์ ถ้าวันพระเป็นวันหยุดเพื่อหาบุญกุศลใส่หัวใจใจ หาบุญกุศลใส่หัวใจ เวลามันทุกข์ร้อน มันทุกข์ร้อนที่ใจ อาหารการกินนี่นะ พูดถึงถ้ามันทุกข์ยากมันก็ต้องพยายามปากกัดตีนถีบ แต่คนหาได้มันก็พอหาได้ แต่มันก็ยังทุกข์เหมือนกัน พอหาได้นะ คำว่าพอหาได้เพราะอะไร เพราะสิ่งของต่างๆ นี่มันต้องเก็บ ต้องถนอม ต้องรักษา เพราะมันเสียหาย ความเสียหายของมันมันเป็นเพราะคุณสมบัติของมัน เราใช้ประโยชน์เขานะ เห็นไหม ปัจจัยเครื่องอาศัย การใช้ปัจจัยเครื่องอาศัยในโลกนี้อย่างหนึ่ง แต่ความเป็นจริงอีกอย่างหนึ่งนะ ความเป็นจริงคือชีวิตของเรา เห็นไหม

การเกิด การเกิดของเรานะเกิดโดยบุญกุศล เกิดโดยบาป เกิดโดยกรรมอกุศล การเกิดเกิดเหมือนกันหมดเลย แต่เกิดสูงๆ ต่ำๆ แล้วไม่ต้องไปเทียบใคร จิตดวงเดียวนี้มันเกิดสูงๆ ต่ำๆ ประสาการเกิดของมัน ดูพระเราก็เหมือนกัน เห็นไหม เวลาบวชขึ้นมาเนี่ยบวชจากอุปัชฌาย์เหมือนกัน แต่เวลาออกประพฤติปฏิบัติ เห็นไหม ทำไมเปรียบเทียบเป็นโวหารว่า ไก่ป่า ไก่บ้านนะ

ถ้าไก่ป่า เห็นไหม ไก่ป่าต้องอยู่ในป่า คำว่าไก่ป่านี่มันต้องดำรงชีวิตของเขาเองนะ ไก่ป่าไม่มีเจ้าของ ไก่ป่าไม่มีใครปกป้องดูแลรักษา ไก่ป่าต้องรักษาชีวิตของตัวเอง เพราะมันผจญภัยตลอดชีวิต เห็นไหม

ไก่บ้าน ไก่บ้านมันอยู่ในเล้า อยู่ในที่เขามีอาหาร เห็นไหม มีเจ้าของเขาพยายามรักษา มีเหตุมีภัยขึ้นมาเจ้าของก็ปกป้องดูแลรักษา

นี่ถ้าเราบวชแล้วจากอุปัชฌาย์เหมือนกัน การบวชนะ ไก่อป่าหรือไก่อบ้านก็แล้วแต่เกิดจากไขเหมือนกัน เห็นไหม ถ้าไก่อบ้านเขาฟักของเขา ไก่อป่านี่มันก็ฟักของเขาเอง แล้วในไก่อป่าก็มีเข็มแข็งมีอ่อนแอเหมือนกัน ในไก่อบ้าน ในไก่อบ้านก็มีเข็มแข็งมีอ่อนแอเหมือนกัน ความเข็มแข็งเห็นไหม ผู้ที่มีการศึกษา ศึกษาจนมีเปรียญธรรมก็ประโยคก็แล้วแต่ออกประพฤติปฏิบัติก็มี ออกประพฤติปฏิบัติแล้วได้ผลไม่ได้ผลก็มี เห็นไหม

ในไก่อป่าของเราเนี่ย ไก่อป่านะ ถ้าปฏิบัติตามธรรมวินัย ตามสัจจะความจริง ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม เราหิวกระหายนะ เราดื่มน้ำเข้าไปนี้ หิวกระหายเราก็อ่อนคลายลง น้ำนี้น้ำสะอาดบริสุทธิ์ น้ำมีคุณประโยชน์กับร่างกายขนาดไหน ธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เหมือนกัน มรรคหยาบ มรรคละเอียด เห็นไหม

คำว่ามรรคหยาบมรรคละเอียดนี้เพราะอะไร เพราะว่าเริ่มตั้งแต่การประพฤติปฏิบัติ อย่างที่เราเทศน์เห็นไหม ว่ารู้ตาม ความรู้ตามนี้จิตมันเป็นสิ่งที่มีหัตถ์จรรย เช่น เราดื่มน้ำเข้าไปนี้ ความกระหายเราหายไป ความสุขก็เกิดขึ้นมากับเรา แล้วน้ำหาที่ไหน หามาอย่างไร เห็นไหม ปัจจุบันนี้หยอดเหรียญกดได้เลย นี่น้ำหาได้ตามตู้ที่เขาเอามาขาย

นี่ก็เหมือนกัน ธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเหมือนกับตู้พระไตรปิฎก เรากดเอาได้เลย กดเอา เห็นไหม แต่เราหาน้ำไม่เป็น เราหาของเราไม่ได้นะ แต่ถ้าเราไปจุดบ่อ จุดแหล่งน้ำ จุดน้ำตื้นน้ำลึกเพื่อหาน้ำขึ้นมา เห็นไหม เราเกิดมามีอำนาจวาสนา เราเกิดมาบ้านเราขึ้นอยู่กับแม่บ้านเลย เราจะมีน้ำอยู่ตลอดไป เห็นไหม

เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เกิดมาทางยุโรป เห็นไหม เขาจะหาแหล่งน้ำของเขา เขาต้องออกบวช เขาต้องแสวงหา จุดลึกจุดตื้นต่างกัน เห็นไหม นี่เวลารู้ตามรู้ตามสภาวะของจิต จิตนี้มีหัตถ์จรรยมาก ความรู้ตามสภาวะแบบนั้น ถึงว่ามรรคหยาบมรรคละเอียดไป ปุณฺณ ปุณฺณของเราเนี่ยศึกษาธรรม เวลาศึกษาธรรมขึ้นมาสัมผัสปัญญาก็เป็นสิ่งที่เราจับยังงใจได้ มีความสุขมากเลย ถ้าเราทำผิดพลาดตามกิเลสไปนี่มันจะทำให้บาปอกุศลเกิดมากับเรา เรามีสติของเราขึ้นมา แล้วเรายังงใจของเรา เราไม่สร้างบาปอกุศล เห็นไหม

พอมันไม่สร้างบาปอกุศล เหตุการณ์นั้นผ่านไป เราจะภูมิใจมากเลยว่าเราผ่านวิกฤติอย่างนี้มาได้ เราผ่านสิ่งที่เราร้อนของใจมาได้ เราผ่านมานะ เพราะอะไร? เพราะเราไม่ทำสิ่งที่ตอบสนองกิเลสไป แล้วเราทำสิ่งที่ตอบสนองใจของเรา เห็นไหม สิ่งนี้คือสติสัมปชัญญะนี้ เรายับยั้งได้ สิ่งนี้เราประพฤติปฏิบัติ เราตัดแปลงตนได้ ประพฤติปฏิบัติเข้าไป เห็นไหม บ่อยครั้งเข้าจากปุถุชนเป็นกัลยาณปุถุชน เพราะกัลยาณปุถุชนมันเห็นโทษใน รูป รส กลิ่น เสียง เป็นโทษนะ

รูป รส กลิ่น เสียงเป็นโทษเพราะอะไร? เพราะสิ่งตัวมันเองมันเป็นธรรมชาติของเขา อย่างเทศน์ว่าการมาจากไหนก็มาจากเสียง กล้องเสียงมันออกมาจากใจ ใจจับตันออกมา นี่มันก็เป็นเสียงออกไป แล้วก็รับฟัง เห็นไหม

มันเป็นประโยชน์ไหม ถ้าเราฟังในแง่ได้ประโยชน์ ได้ประโยชน์คือมันสะท้อนใจเราไป ถ้าแง่ไม่ได้ประโยชน์เห็นไหม ทำเสร็จแล้วมันขัดหูขัดใจไปหมดเลย การขัดหูขัดใจจากเรานี้มันเกิดมาจากไหนล่ะ เสียงนั้นเป็นประโยชน์หรือไม่เป็นประโยชน์ คนที่ได้ประโยชน์เขาได้ประโยชน์ คนที่เห็นโทษเขาเห็นเป็นโทษของเขา แล้วนี่เป็นเสียงธรรมดา แต่เพราะเราไปยึดงมงาย รูป รส กลิ่น เสียง สิ่งนี้เป็นบ่วงของมาร ถ้าเราผ่านตรงนี้เข้าไป เราเห็นโทษของมัน เห็นไหม จากเราพิจารณาบ่อยครั้งเข้า ผ่านอันนี้เข้าไป มันจะปล่อยเป็นปุถุชน กัลยาณปุถุชน พอกัลยาณปุถุชนนี้มันควบคุมง่าย

คนเราจะทำงานมันไม่มีพื้นฐาน หลักพื้นฐาน ทางวิชาการพื้นฐาน เป็นวิชาชีพนี้ต้องมีพื้นฐาน ไม่มีพื้นฐานความชำนาญนี้เป็นความชำนาญเฉยๆ แต่ถ้าเวลาเกิดเหตุการณ์ต่างๆ ขึ้นมานี้ เราไม่เข้าใจในข้อเท็จจริง เห็นไหม ข้อเท็จจริงก็คือพื้นฐาน

นี่ก็เหมือนกัน ถ้ากัลยาณปุถุชนกับปุถุชนมันต่างกันตรงนี้ไง แล้วมีพื้นฐานของจิต จิตมีพื้นฐาน มีสถานะรองรับขึ้นมาเนี่ย เวลามันยกขึ้นวิปัสสนา เห็นไหม นี่มรรคละเอียดเข้าไปเรื่อยๆ มันละเอียดเข้าไปอีกไหม แต่พอเราเข้าไปนี่เราเข้าไปติด สมควรแก่ธรรมใหม่ ผู้ปฏิบัติ

ธรรมสมควรแก่ธรรมนี้ จิตมันพัฒนาของมันขึ้นมา ถ้าจิตไม่ได้พัฒนาของมันขึ้นมา มันก็เกิด
ดับๆ สภาวะแบบนั้น เพราะมันไปรู้ตามใจ นี่สิ่งนี้ประพฤติปฏิบัตินะ นี่ไก่อ่ป่า

แล้วถ้าไก่อ่บ้านล่ะ? ไก่อ่บ้านนี้ศึกษาทางทฤษฎีเลย ศึกษาขึ้นมาแล้ววิเคราะห์วิจัย ทำวิจัย
เห็นใหม่ ทำวิจัยทางวิชาการ เป็นวิชาการไปหมดเลย ถ้าวิชาการ เห็นใหม่ วิชาการที่ถูกต้องก็มี
วิชาการ เห็นใหม่ คุณติ เวลาในปัจจุบันนี้ทางโลกกับทางวิชาการเพื่อเอาศาสตราจารย์ต่างๆ เห็น
ใหม่ เขาเอาของเขา นี่ก็เหมือนกัน ทำวิชาการเพื่อเอาการสอบได้สอบไม่ได้ต่างๆ เป็นประโยชน์
กับตัว เห็นใหม่ นี่สิ่งนี้ถ้าทำถูกต้อง ที่ว่าไก่อ่ป่าหรือไก่อ่บ้าน จิตใจเข้มแข็งก็มี จิตใจอ่อนแอก็มี
จิตใจที่เป็นประโยชน์ก็มี จิตใจนี้... สิ่งนี้มันคลุกเคล้ากันไป ทุกๆ อย่างในสังคมทุกสังคมจะมีคน
ดีและคนไม่ดีปนกัน นี่เป็นสังคมจากภายนอกนะ

แต่เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกไว้ในมงคลชีวิต เห็นใหม่ มงคลชีวิตคือ
มงคลของเรา อเสวนา จ พาลานํ ไม่คบคนพาล พาลเกิดที่ไหน? พาลเกิดขึ้นมาจากใจ ถ้าใจมันคิด
คิดด้วยสิ่งไม่ดีนี่เป็นคนพาล ถ้าเรามีสติเราแยกแยะ เห็นใหม่ นี่คบบัณฑิต ในปัจจุบันเห็นใหม่
พูดกันมากเลย ทำดีไม่ได้ดี คนทำไม่ดีนี่ทำไมเขาได้ดีของเขา เราเอาแต่ปัจจุบันนี้ไง เราเอาแต่สิ่ง
ที่เราเห็นในปัจจุบันนี้ แต่เราไม่ย้อนหลัง เราไม่ย้อนหลัง มันมีที่มาที่ไปนะ สิ่งต่างๆ ในโลกนี้ไม่
มีอะไรลอยมาจากฟ้าหรอก

สิ่งที่ลอยมาจากฟ้านี้เพราะอะไร เพราะปัจจุบันลอยมาจากฟ้า คุณติ คุณฐินของเรานี้ เวลา
สังฆกรรม เห็นใหม่ สิ่งนี้บริสุทธ์สุคผ่อง เพื่ออะไร เพื่อไม่ให้มันเศร้าหมองไง เวลาสุคผ่องโดย
สมมุติใจ เห็นใหม่ อย่างเช่น กฐินนี้พระขอเองก็ไม่ได้ พระไปแสวงหาก้ไม่ได้ แต่ถ้ามีโยมใน
สังฆมของชาวพุทธ เห็นใหม่ มีพระมาจำพรรษาข้างบ้านเรานี้ ถ้าถึงเวลากรานกฐินนี้ เรารู้จัก
ของเรา เห็นใหม่ เรามีความปรารถนา เราบวระณา เราแสวงหามา เห็นใหม่ สิ่งนี้เกิดโดย
ธรรมชาติ

เพราะถ้าพระไปขอเอง นี่กฐินกรานเป็นไม่อันกราน พระไปแสวงหาสิ่งนั้นมาเป็นเรื่อง
ของลาภ เรื่องของสักการะ ไม่สมควรต่างๆ ทั้งสิ้นเลย ถ้าไปแสวงหาอย่างนั้นกฐินมันเศร้า

หมอง มันถึงกับเป็นโหมะไปเลย เห็นใหม่ แต่เวลาทำก็ทำเป็นพิธีกรรมไปเฉยๆ สิ่งที่เป็นเศร้าหมอง สิ่งที่เป็นแสงหามานี้มันทำให้สิ่งนั้นผิดปกติ นี่คือการที่เป็นสมมุติ สมมุติเพื่อให้มันผูกฝ่องในทางวินัย แต่ความสะอาดของใจมันก็อีกระดับหนึ่ง เห็นใหม่ นี่สังฆกรรมนะ

สิ่งที่สังฆกรรมต่างๆ นี่ให้มันสะอาดบริสุทธิ์มา แล้วมันเกิดขึ้นมากับชีวิต ชีวิตจะดีขึ้น สังฆะดีขึ้น ความสะอาดบริสุทธิ์เข้ามาจากภายใน นี่มรรคหยาบมรรคละเอียดมาเป็นขั้นเป็นตอน เข้ามา เห็นใหม่ ลอยมาจากฟ้า สิ่งต่างๆ ไม่ต้องมีเหตุมีผลมา แต่มีเหตุมีผลโดยบริษัท ๔ เห็นใหม่ เพราะอะไร? เพราะภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา อุบาสก อุบาสิกาเนี่ย ความเห็นของเขาในเรื่องศาสนา มันเข้าไม่ถึงหรอก มันเข้าได้แค่กฤหัสถ์ธรรม เห็นใหม่ ฆราวาสธรรม กฤหัสถ์ธรรม

แต่เวลาภิกษุนี้้นักรบ เห็นใหม่ ภิกษุนี้้นักรบ รบกับอะไร? รบกับกิเลสต้นหาความทะยานอยากใจ ปัจจัยเครื่องอาศัยนี้เป็นเครื่องอาศัย เครื่องอาศัยเพื่อดำรงชีวิต ดำรงชีวิตไว้ทำไม ชีวิตนี้คืออะไร ชีวิตนี้เกิดมาจากไหน แล้วอยู่เพื่ออะไร ตายไปเพื่ออะไร ในทางกฤหัสถ์ทางฆราวาส เขาเขาก็ต้องอยู่เพื่อตระกูล เพื่อต่างๆ อย่างนี้ตลอดไป

แต่เวลาบวชเป็นพระขึ้นมาแล้วนี่ประทุษร้ายสกุล สกุลขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เห็นใหม่ ศากยบุตรพุทธชินนโรส เวลาบวชขึ้นมาแล้ว จะมาจากสูงตำแหน่งไหนเป็นภิกษุเหมือนกัน ศील ๒๒๗ เท่ากัน เคารพกันด้วยอาวูโส ภัณฑะ แล้วเคารพกันด้วยคุณธรรม ถ้ามีคุณธรรมนะ แม้แต่พรรษาน้อยกว่า พรรษาน้อยกว่าอยู่ด้วยธรรมวินัย เห็นใหม่ เพราะตามระดับพรรษา แต่ในหัวใจมันยอมรับ ในหัวใจเราเกิดทุน การยอมรับของใจ

เหมือนพ่อแม่ เรารักพ่อแม่ของเรา เราก็ดูแลรักษาพ่อแม่ของเรา เพราะว่าอะไร เพราะว่าพ่อแม่เป็นเจ้าของชีวิต เจ้าชีวิตเราเนาะ เกิดมานะเกิดจากพ่อจากแม่ พ่อแม่ที่เป็นคนดีก็ดีไปด้วย ถ้าพ่อแม่มีเหตุขาดหมางต่างๆ อันนั้นก็เป็นเรื่องของพ่อแม่ แต่เราพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นมาให้ได้ ถ้าเราปรับปรุงให้ดีขึ้นมาได้ นี้อภิชาติบุตร บุตรที่เกิดมาแล้วดี สิ่งนี้พ่อแม่ก็สบายใจ นี่ความเป็นพ่อแม่เป็นแม่ นี่เกิดมา เห็นใหม่ นี่ตระกูลของกฤหัสถ์

สกุลของสงฆ์ล่ะ? สกุลของสงฆ์ เห็นไหม นี่ภิกษุ ศากยบุตร ธรรมและวินัยนี้เป็นสิ่งที่ว่าเราสืบต่อกันมา ตั้งแต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางธรรมและวินัยไว้ นี่ศากยบุตร สกุลของสงฆ์ ลึกซึ่งเข้ามาในเรื่องของมรรคอันละเอียด ถ้ามรรคละเอียดเห็นไหม ความคิดความเห็นนี่มันเป็นมโนกรรม ถ้าเป็นมโนกรรมเพราะมันฝังชานไซ้ใหม่ เวลามันคิดคิดออกมาจากใจ แล้วเราจะชำระกิเลส สิ่งนี้เป็นเปลือก

ส้ม เวลาเราซื้อส้มมานี่ แคะเปลือกส้ม แล้วก็นั่งกินเปลือกส้มว่าสิ่งนี้คือส้ม มันเป็นไปได้ยังไง เราแคะเปลือกส้มทิ้ง กินแต่เนื้อส้มไซ้ใหม่ นี่ก็เหมือนกัน สิ่งทีละเอียดเข้ามาคือว่าจากเปลือกส้ม จากเนื้อส้ม เราไม่มีใครปรารถนาเปลือกส้มเลยว่ามันจะมีรสชาติอร่อย แต่ถ้าเนื้อส้มล่ะ? นี่ความคิดความเห็นต่างๆ มันเป็นเปลือกส้ม สิ่งต่างๆ เปลือกส้ม มันถึงต้องมโนกรรมไหม มโนกรรมความคิดมันถึงต้องให้สะอาดเข้ามาๆ ถึงต้องทำความสะอาดของใจ

ถ้าธรรมและวินัย ถ้าศีลของเราบริสุทธิ์ เห็นไหม การประพฤติปฏิบัติมันจะเข้ามาเป็นสัมมา ถ้าศีลของเราไม่บริสุทธิ์เห็นไหม มันไปห้วงที่เปลือกส้ม เพราะเปลือกส้มมันสวายนะ เปลือกส้มมันทำให้เนื้อส้มนี้ได้อยู่ได้ เห็นไหม เปลือกส้ม เราไปเข้าใจตรงนั้นมันก็เลยเป็นประเพณี ใจ เป็นประเพณี เป็นวัฒนธรรม ที่ทำเป็นประเพณี ต้องสวยต้องงาม สิ่งที่สวยงาม แต่มันขมนะ เวลาเข้าไปถึงหัวใจแล้วมันขมนะ

แต่ถ้าเป็นธรรม เห็นไหม เราทำสมาธินี้ สิ่งต่างๆ เราทำความสะอาดเข้ามา พอจิตมันสงบเข้ามา มันเป็นรากฐานเข้ามา มันจะมีความสุขมาก เห็นไหม เราได้กินเนื้อส้ม ถ้าได้กินเนื้อส้มขึ้นมา นี่หัวใจเป็นอย่างนี้ แล้วจิตเกิดมาจากไหน ถ้าจิตมันสงบเข้ามา มันจะสามารถรู้ได้เลย ถ้าเป็นสมาธินะ รู้ถึงบุพเพนิวาสานุสติญาณ ระลึกอดีตชาติได้ ต่างๆ ได้ นี่สิ่งนี้มันกระทำได้ ถ้าทำได้สภาวะแบบนี้มันเป็นอะไรล่ะ มันเป็นอนิจจัง มันเป็นเรื่องของโลก มันเป็นเรื่องของวัฏฏะ มันกรรมของโลกก็ปัญญา

ถ้าโลกุตระปัญญานี้มันจะเข้าไปในอริยสัจ เห็นไหม นี่มรรคหยาบ มรรคละเอียด สิ่งทีกระทบกับใจ เห็นความสว่าง เห็นความสว่างไสว เห็นความส่องใส เห็นต่างๆ อันนั้นเป็นเรื่อง

ของจิตสงบทั้งนั้นเลย เป็นเรื่องของพลังงาน เห็นไหม คุณิ เวลาเปิดไฟฟ้า ไฟฟ้าสว่างมากเลย แล้วเราไม่เปิดไฟฟ้า แต่เอาพลังงานนี้เข้าไปในโรงงานอุตสาหกรรม มันจะไปสร้างเป็นสินค้า เอามาเป็นประโยชน์กับเรา เห็นไหม มันไม่สว่าง แต่มันเข้าไปในเครื่องยนต์กลไก เข้าไปในไดโนมอเตอร์ต่างๆ มันจะหมุน มันจะทำให้เกิดแรงงานปฐุมที่เราจะเข้าไปทำในโรงงานออกมา

นี่ก็เหมือนกัน จิตถ้าเราไม่ติดกับมัน เราปล่อยมันเข้าไปในอริยสัจ เห็นไหม มันจะเข้าไปรู้ถึงใจของเรา รู้ถึงความเป็นไปของจิต รู้ถึงการเกิดและการตาย นี่มรรคมันละเอียดเข้าไปเรื่อยๆ เห็นไหม นี่ธรรมอย่างนี้ธรรมของภิกษุ ธรรมของผู้ที่ประพฤติปฏิบัติ มันเป็นมรรคภายใน ถ้าเป็นคฤหัสถ์เขาทำ มรรคภายนอก มรรคคือสัมมาอาชีวะจากข้างนอก เห็นไหม

สัมมาอาชีวะ คุณิ ดูอย่างพระเรานี่ ออกบิณฑบาตนี้เลี้ยงชีพชอบ เพราะไม่ได้ปรารถนาสิ่งใดๆ เลย เราจะไปคาดหวังไม่ได้ เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางธรรมและวินัยไว้แล้วนะ นี่ถ้าเขาจงใจ เนื้อสามส่วนใจ ได้ยิน ได้เห็น ได้ตั้งใจทำให้เรานี่ จันเป็นอาบัติปาจิตตีย์หมดเลย เราจะสังเสียไม่ได้ เวลาเราไปนิมนต์พระ เห็นไหม เราจะเจาะจงอาหารไม่ได้นะ ถ้าเจาะจงอาหาร เหมือนกับเราเจาะจงอาหารนั้น ภิกษุฉันเป็นอาบัติ

นี่เหมือนกัน เวลาออกบิณฑบาต ไม่ได้หวังสิ่งใดๆ เลย แล้วแต่ศรัทธา ความศรัทธาของเขา แล้วพระออกไปตามหน้าที่ บิณฑบาตด้วยปลื้มแข็ง สัมมาอาชีวะ เห็นไหม ไม่มีการนัดแนะ ไม่มีการสั่งใดทั้งสิ้น นี่สัมมาอาชีวะของคฤหัสถ์ สัมมาอาชีวะจากภายนอก

แล้วสัมมาอาชีวะจากภายในละ นี่เวลาคบบัณฑิตคบแต่เรื่องดีๆ คบความคิดใจ ความคิดที่ดี เพื่อนใกล้เรากับความคิดกับเราเป็นอันเดียวกัน แล้วความคิดนี้มันเกิดคับๆ เห็นไหม เราคบมิตรดี คบความคิดดี สิ่งคิดดีๆ มันจะดีได้ยังไง ดีได้บุญกุศล ดีได้ความคิดดี

ถ้ามันเป็นบาปอกุศลนะ มันก็คิดแต่น้อยเนื้อต่ำใจ คิดแต่ผลักไส คิดแต่ขัณฑ์ เห็นไหม ตัณหา วิภวตัณหา เห็นไหม นี่คบคนพาล คบเพื่อนจากข้างนอก คบเพื่อนจากข้างใน แล้วถ้าเกิดมีหลักมีเกณฑ์ขึ้นมาจะรู้จริงรู้แจ้งจากหัวใจนะ นี่มันเป็นธรรมของมันในหัวใจนะ นี่

ดวงตาของโลก โลกทัศน์จากภายในใจ เราควบคุมความคิดชั่วคิดดีของหัวใจทั้งหมด เพราะถึงนั้นมันเกิดดับ แล้วตัวจริงของมันมันเป็นสุขล้วนๆ จากหัวใจของเรา นี่สิ่งนี้จิตเกิดจากที่นี่

อวิชชาเกิดจากอะไร ฐิติจิตตัวนี้มันจะพาไป แล้วตัวนี้มันสะอาดบริสุทธิ์ เห็นใหม่ นี่เกิดจากภายใน เกิดจากภายนอก เกิดจากภายในคือเกิดจากกรรม เกิดจากภายนอกคือเกิดตายๆ ตามวิญญูะ เราแสวงหาบุญกุศลเพื่ออย่างนี้ เพื่อแสวงหาถึงที่สุดของจบกระบวนการของการเกิดและการตาย จะเห็นไปหมด จะเข้าใจไปหมด ในเรื่องของใจจะเห็น จะรู้จักหมด ถ้าไม่เห็นไม่รู้จักมันยังสงสัยอยู่มันถึงที่สุดไม่ได้นะ

จากไก่อ่า ไก่บ้าน เห็นใหม่ เกิดจากอุปษฌาย์เหมือนกัน คนเกิดจากพ่อจากแม่เหมือนกัน เกิดมาแล้วเข้มแข็งอ่อนแอหรือดิงามต่างๆ สร้างขึ้นมาจนถึงที่สุดนะ หัวใจนี้เข้าใจหมด เข้าใจหมด เพราะถ้าไม่เข้าใจหมดมันจะถึงที่สุดแห่งทุกข์ไม่ได้ นี่วันพระ พระประเสริฐตรงนี้ พระประเสริฐจากเริ่มต้นของความคิด จากเริ่มต้นของความรู้สึก เริ่มต้นของความรู้สึกนี้ความรู้สึกนี้ยังเป็นความรู้สึกนะ

เริ่มต้นความรู้สึกนะ นี่ตัวตนของจิตนี้ใจ สะอาดตรงนั้น ทุกอย่างสะอาดหมด นี่ผู้ประเสริฐๆ ตรงนี้ ประเสริฐจากพุทธโธ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน แล้วมันเป็นความรู้สึกของเราทั้งหมด ผู้รู้ทุกคนมีความรู้สึกทั้งหมด เห็นใหม่ ประเสริฐจากตรงนี้ นี่พระ พระผู้ประเสริฐๆ จากใจ เอวัง